ಸುಧನ್ವ ಕಾಳಗ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಮೂಲ್ಕಿಯ ವೇಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತನೋರ್ವ ವಿರಚಿಸಿದ ಸುಧನ್ವ ಕಾಳಗ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ]

[ಪಾತ್ರಗಳು: ಅರ್ಜುನ, ವೃಷಕೇತು, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಹನುಮನಾಯ್ಕ, ಬಾಗಿಲಭಟ, ಹಂಸಧ್ವಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸುಧನ್ವ, ಸುಗರ್ಭ, ಕುವಲೆ, ಪ್ರಭಾವತಿ, ಇಬ್ಬರು ಭಟರು, ಶಂಖ, ಲಿಖಿತ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ]

[ಅರ್ಜುನ , ವೃಷಕೇತು , ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರ ಓಲಗ , ತೈದತಾ......, ಭಳಿರೇ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಂಠೀರವ.....]

ಅರ್ಜುನ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯನೆ ಮುರಹರನ ಬೀಳ್ಗೊಂಡು | ಏಳಕ್ಷೌಹಿಣಿ ಬಲವನೊಡಗೊಂಡು ಫಲುಗುಣಂ | ಘೀಳಿಡುವ ಕಪಿಯಬ್ಬರಣೆಯಿಂದ ರಥವೇರಿ ಧನುವಿಡಿದು ಝೇಗೈಯುತ ॥

[ಹೊರಡುವಾಗ ದೂತ ಹನುಮನಾಯ್ಕ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ]

ಅರ್ಜುನ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2)(ಘಂಟಾರವ) (ಒಂದನೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಡೆ - ತೈ ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತಿ ಧೇಂ, ತೈತಿ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತಿ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತೈತಿ ಧೇಂ, ತೈತೈತಿ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತೈತಾ ಧೇಂ, ತೈತಿವಾ ಧೇಂ, ತೈವಿವಾ ಧೇಂ, ತೈತಿವಾ ಧೇಂ, ತೈವಿವಾ ಧೇಂ, ವಿವಿದಿ ದಿವಿದಿ ದಿವಿದಿ

(ತೈದ ತೈದ ತೈದ.....ಪ್ರಯಾಣ ಕುಣಿತಗಳು)

ಅರ್ಜುನ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2)(ತೋಡಿ) ರಕ್ಕಸಾರಿಯ ನೆನೆದು ವಿಜಯ ನೀಲಧ್ವಜನ । ಪಕ್ಷದೊಡಗೂಡಿ ಬಲಸಹಿತ ॥ ದೀಕ್ಷೆತುರಗವು ಬೆಂಬಳಿಯ ಮಾರ್ಬಲವ ಕೂಡಿ । ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದ ॥

(ಇಲ್ಲಿ ನೀಲಧ್ವಜನ ಕತೆ ಹೇಳುವುದು , ತೈದ ತೈದ ತೈದ......ಒಂದು ಸುತ್ತು)

ಅರ್ಜುನ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಪುಂಡರಿಕವದನೆ ಪುರುಷನ ಶಾಪ ಸರಿವುದಕೆ | ಪಾಂಡವರ ಮಖದಹಯ ಪಿಡಿದು || ಕಂಡು ಸಿತವಾಹ ಸೌಭರಿ ಮುನಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಲಿ | ಚಂಡಿಯನು ಬಿಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಗೊಡಲು ||

(ಇಲ್ಲಿ ಚಂಡಿಯ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯ ಕತೆ ಹೇಳುವುದು , ತೈದ ತೈದ ತೈದ.....ಒಂದು ಸುತ್ತು)

ಅರ್ಜುನ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಭಾಮೆಯನು ಉದ್ದರಿಸಿ ಬಲಸಹಿತ ನಡೆತಂದು | ಆ ಮರಾಳಧ್ವಜನ ಪುರಕೆ ॥ ಭೀಮಾನುಜನು ಪಾಳ್ಯ ಹೊರಬಾಗಿಲೊಳಗಿಟ್ಟು | ಶ್ಯಾಮಕೇತನನ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥

ಅರ್ಜುನ: (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪ-1,2) ನೋಡಿ ಫಲುಗುಣನು ವೃಷಕೇತನೊಡನೆಂದನೀ | ರೂಢಿಗಧಿಪತಿಯದಾ ರೆಂದು || ಹಯವ ತಡೆದೆಮ್ಮೊಡನೆ ಬವರಗೈಯುವನೆ ಪೇಳ್ | ಅವನೀಶನೆಂದೆನಲಿಕವನು ||

ವೃಷಕೇತು : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ,ಅಷ್ಟ-2)(ತೋಡಿ) ನರನೆ ಕೇಳೀ ರಾಜ್ಯದರಸು ಹಂಸಧ್ವಜ | ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಶೀಲ || ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿ ಹರಿಶರಣನೀತಗೆ ಬಲು | ದೊರೆಗಳು ಕಪ್ಪವೀಯುವರು ||

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ,ಅಷ್ಟ-2)(ತೋಡಿ) ಧರಣಿಪಾಲನ ಸತಿ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ | ವರ ಸುಗರ್ಭೆಯೊಳು ಜನಿಸಿರುವ || ಸುರಥ ಸುಧನ್ವ ಸುದರ್ಶನ ಸುಮರೆಂಬ | ತರಳರು ನಾಲ್ವರಾ ನೃಪಗೆ || **ಅರ್ಜುನ** : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಇಂತು ಪೇಳ್ದುದ ಕೇಳ್ದು ಪಾರ್ಥನು | ಕಂತುಜನಕನ ಕರುಣವಿರಲಿದ ॥ ಕಿಂತು ಬೆದರುವುದೇಕೆನುತ ಪೊಗಿಸಿದನು ಕುದುರೆಯನು ॥

(ಬಾಗಿಲಭಟ ಬಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ :(ತತ್ತತೈ) ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೀ | ನಿಲ್ಲೀ ಮಂದ | ಕ್ಕೆಲ್ಲೀ ಪೋಪಿರಿ | ಮಲ್ಲನಾದ | ಎನ್ನ ಗೆಲದೆ | ಎಲ್ಲಿ ಪೋಪಿರಿ| ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ತತ್ತತೈ) ಕೇಳುವ ನೀನ್ಯಾ | ರೆಲೊ ಸಂಬಾವಿತ | ಪೇಳುವದೇನೆನಗೆ | ಪೇಳಲು ನಿನ್ನಲಿ | ಉಳಿಗವೇನೈ | ಪೇಳೆನ್ನೊಳು ಈಗ ||

(ಬಾಗಿಲಭಟನನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ , ಹಂಸಧ್ಯಜನ ತೆರೆ ಓಲಗ , ತೈದದಾ...... , ಭಳಿರೇ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಂಠೀರವ)

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅರಸ ಕೇಳಾ ಚಂಪಕಾಪುರ | ದರಸ ಹಂಸಧ್ವಜನೃಪಾಲನು ॥ ಧುರವಿಜಯ ಭುಜಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸ ಮಲ್ಲ ನಿಶ್ಯಂಕ ॥

(ಬಾಗಿಲಭಟ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಭಾಮಿನಿ) ಕುಂತಿಸುತನಧ್ವರದ ವಾಜಿಯ | ನಿಂತು ನೋಡುತ ಚರರು ತಾವ್ ಭೂ | ಕಾಂತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ವಿಧವಿಧದಿ ||

ಬಾಗಿಲಭಟ: (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಮಹರಾಜ ಕೇಳ್ವುದೀ ಕಲಾಪ | ಬಹು ಚೋದಿಗ ಭೂಪ || ಮಹರಾಜ ಕೇಳ್ವುದೀ ಕಲಾಪ || ಪ || ಆನೆಪುರದ ದೊರೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ | ತಾನೆ ಧರ್ಮಪ್ಪನೆಂಬಾತ || ಏನನೆಂಬೆವಾ | ಭೂಪನ ಕಡೆ ಮಹ | ಸೇನೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ | ತಾಣವ ಮುತ್ತಿತು ||

ಬಾಗಿಲಭಟ: (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ತಮ್ಮ ಅರ್ಜುನಪ್ಪನಂತೆ | ಹಮ್ಮಿನವರಿರ್ಪರು ಮುಂತೆ ॥ ಶರ್ಮೆ ನೋಳ್ಬೆವಾ | ವೊಮ್ಮೆಗೆನುತ ಬರೆ | ಗುಮ್ಮಿಡುತಲಿ ನಮ್ಮ | ಹಮ್ಮನಿಲಿಸಿದರು ॥

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಸಿಂಧುಘೋಷದಿಂದ ಮಂದಿ | ಬಂದಿತೊಂದು ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ || ಹಿಂದೆ ಬಡಿದು ಕಟಿ | ಸಂದ ಕಳಚುವರು | ಅಂದ ಕೇಳು ನಮ್ಮ | ತಂದೆ ಬೆದರದಿರು ||

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಕದನಕಲಿಗಳ್ ಬೇರೆ ನಮ್ಮ | ಬದಲಿಗಿಟ್ಟ ಸೇನೆಯುಂಟು ॥ ಒದಗಿತೊಂದು ಮದು | ವೆಗೆ ನಾವ್ ಪೋಗುವ | ಮುದದೊಳಗಟ್ಟುವ | ರಿದಿರಿಗೆ ಆ ಬಲ ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಭೈರವಿ) ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಲೆ ಭೂ | ವರನು ನಸುನಗುತಭಯವೀಯುತ | ಹರಿಯ ದರುಶನ ತನಗೆ ಇದರಿಂ ದೊರಕಿತೆಂದೆನುತ ||

(ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಕಾಂಭೋದಿ) ಅರಿತು ಮನದಲಿ ಆ ಕ್ಷಣವೆ ಮಖ | ತುರಗವನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಫಣಿಯೊಳ | ಗಿರುವ ಲೇಖನ ಸಚಿವರಿಂದೋದಿಸುತ ಲಾಲಿಸಿದ ॥

ಮಂತ್ರಿ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಕಂಜಭವ ಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರವಂದ್ಯ ಭಕ್ತಜನ | ಸಂಜೀವ ಶ್ರುತಿಶಿರೋರತುನ ॥ ಮಂಜುಳಾಂಗ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ವಜ್ರ | ಪಂಜರಾಂಚಿತ ಪಾಪರಹಿತ ॥

ಮಂತ್ರಿ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ರಾಜವಂಶಾಂಬುನಿಧಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹ | ರಾಜನಾಗಿಹ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ || ರಾಜಿಸುವ ಹಯಮೇಧದಶ್ವಮಿದು ಮಿಡುಕುಳ್ಳ | ರಾಜರಿದ ಕಟ್ಟಿ ಕಾದುವುದು ||

ಮಂತ್ರಿ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಬಲ್ಬುಳ್ಳವರು ಕಾದುವುದು ಕಾದಲಸದಳವಾ | ಗಿರ್ಪವರು ಪಾರ್ಥನನು ಕಂಡು | ಕಪ್ಪಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡೊದಗಿ ಬಹುದೆಂದೆನುತ | ಲಿಪ್ಪುದನು ವಾಚಿಸಿದರಂದು ||

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2)(ಕಲ್ಯಾಣಿ) ಇಂತು ಹಯದಾ ಫಣೆಯ ಪಟ್ಟೆಲಿಖಿತವನು ಭೂ | ಕಾಂತ ಹಂಸಧ್ವಜನು ಕೇಳಿ || ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದು ಸಭ್ಯಸ್ಥರಾಗಿಹ ತನ್ನ | ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಂದ ಮುದ ತಾಳಿ ||

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಪಂತುವರಾಳಿ-ಅಷ್ಟ)(ಬಿಲಹರಿ-ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮಂತ್ರಿಗಳಿರ ಕೇಳಿರೀಗ | ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನ ಕಾಣುವ ಯೋಗ || ಬಂತು ಮುತ್ಪುಣ್ಯವನೇನೆಂಬೆ ವಹಿಲದಿ || ಕುಂತಿಸುತನಧ್ವರದ ಹಯ ತ | ನ್ನಂತೆ ತಾನೇ ಬಂದುದಲ್ಲಿಗೆ || ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತೋಡಿ-ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಪಾಂಡುತನಯರ ಹರಿಬವ | ಕರ | ದಂಡದಳಾಕ್ಷ ಪೊತ್ತಿರುವ || ಕಂಡುದಿಲ್ಲನ್ನೆಗಂ ಕೃಷ್ಣನ ಬರಿಸುವ || ಗಂಡುತನದ ಉಪಾಯ ಮುಂದಿಹು | ದಂಡಲೆಯದಚ್ಯುತನ ಕರೆಸುವೆ || ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಅಷ್ಟ-2) ಕುದುರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಹುರದಿ | ಪಾರ್ಥ | ಗಿದಿರಾಗಿ ಸೆಣಸುತಾಹವದಿ || ಬೆದರದೆ ನರನ ಬಿಂಕದ ಶೌರ್ಯ ನಿಲಿಸಲು || ಒದಗಿ ಬಹನಾ ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ | ನಿದಿರಿನಲಿ ತೋರುವೆನು ಸಾಹಸ || ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಬಿಲಹರಿ-ಅಷ್ಟ) ಅಳುಕದೆ ನರನ ಬೆಚ್ಚಿಸುವೆ | ಆ | ನಳಿನಲೋಚನನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆ || ಇಳೆಯೊಳು

ಖ್ಯಾತಿಯ ತಳೆವೆನನಿತರ ಮೇಲ್ || ಅಳಿದರೇಂ ತನು ನೆಲೆಯಲ್ಲಚ್ಯುತ | ನೊಲುಮೆಗಳ ಪಡೆವುದೆ ಮಹಾಫಲ || ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಶಹನ್-ಕೋರೆ) ಮನುಮಥನಯ್ಯನ ನೋಡಿ | ತನು | ಮನವ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ || ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕಗೆಯ್ದು ಜನನ ಮೃತ್ಯುವ ಗೆಲ್ದು || ಅನುಪಮನ ಚೆದ್ಧನ ಕೈವಲ್ಯವ | ನನುಸರಿಸುತೀ ಕ್ಷಣದಿ ಪಡೆವೆನು || ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಹ ಗೆಯ್ವುದೆನುತಲೆ | ಬುದ್ಧಿ ಪೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರ || ಸಿದ್ಧ ಹರಿದರು ಶನಕೆನುತ ಮನ | ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ||

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹೊಡೆಸಿದನು ಡಂಗುರವ ದ್ರವ್ಯವ | ಕೊಡಿಸಿದನು ಸೈನಿಕರ ತೃಪ್ತಿಯ ॥ ಪಡಿಸಿದನು ಬೇಗವರ ಯುದ್ದಕ | ನಡೆಯಿರೆಂದು ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತ್ರಿವುಡೆ–2) ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ ನೃಪಕಾಯ್ದು ಉಕ್ಕುವ | ತಪ್ತತೈಲದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ ॥ ಗೆತ್ತಿ ಬೀಸಾಡುವುದು ರಣಕೆ ಹಿ | ನ್ನಿತ್ತ ಜನರ ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ನೆರೆದಿರುವ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನಯ | ತರಳನನು ಕಾಣದಿರೆಯಾಕ್ಷಣ ॥ ಕರೆತರಲು ಕಳುಹಿದನು ಚರರನು | ಭರದೊಳಾಗ ॥

(ಸುಧನ್ವನ ಓಲಗ , ತೈತೈ ತದ್ದಿನ್ನ ದೇಂ.... , ಪೀಠಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಾದ ಬಳಿಕ ತಂದೆಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳುವುದು , ಅಲ್ಲಿ ಹಂಸಧ್ವಜನು ಮಗನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಹರಸಿ ಕಳುಹುವನು)

ಸುಧನ್ವ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಆಗ ಸುಧನ್ವನು ಬೇಗದಿ ರಣಕನು | ವಾಗುತ ಮುದದಿಂದ ॥ ಬಾಗುತ ಜನನಿಗೊಂದಿಸುತಲೆ ವಿನಮಿತ | ನಾಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥

(ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾಯಿ ಇದ್ದೆಡೆಗೆ ಬರುವನು)

ಸುಧನ್ವ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಜವನಾತ್ಮಜನಧ್ವರ ಹಯಮಿಲ್ಲಿಗೆ | ಹವಣಿಸಿ ಬರೆ ಪಿತನು || ತವಕದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ರಣಕಯ್ದಿದನಾ | ಹವಕೊದಗುವೆ ನಾನು ||

ಸುಧನ್ವ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತುರಗರಕ್ಷಾರ್ಥಕೆ ನರನಯ್ತಂದಿಹ | ಸುರರು ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದಿ || ಧುರದೊಳವನ ಮದ ಮುರಿವೆನು ಎನ್ನನು | ಪರಸಿ ಕಳುಹು ಮುದದಿ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಅಳುಕದಾಹವದೊಳಗೆ ನರನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯನು ನಿಲಿಸುವೆನು ಸುಭಟರ | ಕಲಕುವೆನು ಸಾಕೆನಿಸುವೆನು ಸಂಸಾರವಿಭ್ರಮವ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಬಳಿಕವರ ಹರಿಬಕ್ಕೆ ಹುರುಡಿಸಿ | ನಳಿನಲೋಚನ ಬಂದರೆಯು ಪದ | ದೊಲವ ಪಡೆವೆನೆನಲ್ಲೆ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದಳಾ ಜನನಿ ॥

ಸುಗರ್ಭ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಆರಭಿ-ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಲೇಸು ಮಗನೆ ಪಾಂಡುಸುತರ ರಕ್ಷಿಸುತಿಹ | ವಾಸುದೇವನು ದಯದಿ || ಮೈಸಿರಿಯನು ತೋರಲೀಕ್ಷಿಸಬಹುದೆಂಬ | ಆಸೆಯೆನ್ನಯ ಮನದಿ ||

ಸುಧನ್ವ: (ತೋಡಿ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ತಾಯೆಕೇಳ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಬರಿಸಲು | ಪಾಯವುಂಟದ ಬಲ್ಲೆನು ॥ ಬೀಯಗ ಪಾರ್ಥನ ನೋಯಿಸಲಾಕ್ಷಣ | ಆ ಯದುವರ ಬಹನು ॥

ಸುಗರ್ಭ: (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ನರನ ನೋಯಿಸಲ್ಮುರಹರ ಬರುವನು ದಿಟ | ಬರುತ ಸಾರಥಿಯಾಹನು || ಧುರದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ನೀ ಹರಿಗೆ ವಿಮುಖನಾಗೆ | ಜರೆವರ್ ಬಂಧುಗಳನ್ನನು ||

ಸುಧನ್ವ : (ಅಷ್ಟ-2) ಅಚ್ಯುತನಿದಿರೊಳು ಆಶ್ಚರ್ಯವನು ತೋರು | ತೆಚ್ಚುತ ಕಣೆಗಳನು ॥ ಚುಚ್ಚಿಸಿ ಪಾರ್ಥನ ಮುಚ್ಚುವೆ ರಣದಲ್ಲಿ | ಬೆಚ್ಚುವನಲ್ಲ ತಾನು ॥

ಸುಗರ್ಭ : (ಕುಂಭಕಾಂಭೋದಿ-ಅಷ್ಟ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಾಲಕ ಕೇಳು ಶ್ರೀಲೋಲನಿರಲು ರಣ | ಸೋಲು ಪಾಂಡವರಿಗುಂಟೆ || ಕಾಳಗದಲಿ ಹಿಂದೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ | ಯೋಲಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಅಷ್ಟ-2) ಅಳುಕದೆ ಕೇಳ್ ಕೊಳುಗುಳದೊಳು ಪಾರ್ಥನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯ ನಿಲಿಸುವೆನು ॥ ಅಳಿವು ಉಳಿವು ಪುಣ್ಯವಶವದು ಮೆಚ್ಚಿಪೆ | ನಳಿನದಳಾಕ್ಷನನ್ನು ॥

ಸುಗರ್ಭ : (ಪೂರ್ವಿ-ಕೋರೆ) ದಿಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಿದಿರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯ | ಬಟ್ಟೆಯ ಧಾತ್ರಿಯೊಳು ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮರುಕವಿನ್ನೇನೆಂಬೆ ಮಗನೆ ಹಿ |ಮ್ಮೆಟ್ಡದಿರ್ ಪೋಗೆಂದಳು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತತ್ತತ್ಕೆ) ಹಿಂದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲು ಕಂದನೆ ನಿನ್ನ ಗೋ | ವಿಂದನ ಕಿಂಕರನೆ || ಇಂದೆನಗಪ್ಪಣೆಯೆಂದೆನುತಲಿ ತಾಯಿ | ಗೊಂದಿಸಿ ಪೊರಟ ತಾನೆ ||

(ಮಗನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತೆರಳುವಳು , ಸುಧನ್ವನು ಹೊರಟಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ತಂಗಿ ಕುವಲೆ ಬರುವಳು)

ಕುವಲೆ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ)(ದೇವಗಾಂಧಾರಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅವನೀಶ ಕೇಳು ಸುಧನ್ವನ ಸೋದರಿ | ಕುವಲೆಯೆಂ ಬವಳಾ ಸಮಯದಿ || ನವಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ವೀಳ್ಯವನು ಕೊಂಡು ಬರುತಗ್ರ | ಭವನೊಳಿಂತೆಂದಳಾ ತರಳೆ ||

ಕುವಲೆ : (ದೇವಗಾಂಧಾರಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅಣ್ಣ ಕೇಳಚ್ಯುತಾರ್ಜುನರಿಗೆ ರಣದಿ ನೀ | ಬೆನ್ನ ತೋರುತ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ || ಎನ್ನಯ ಮಾವಮೈದುನನಾದಿನಿಯರ್ಮುಂದೆ | ಇನ್ನಂತು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಡೆವೆ ||

ಕುವಲೆ : (ನಾಟಿಕುರುಂಜಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅಳುಕದೆ ಪಾರ್ಥನ ಬಿಂಕವ ಬಿಡಿಸು ಮ | ತ್ತೊಲಿಸು ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣಗಳ ॥ ಗೆಲಿದು ಬಾರೆಂದು ಜನನಿ ಸೋದರಿಯರ್ ಸೇಸೆ | ತಳಿದು ಪರಸಿ ಕಳುಹಿದರು ॥

(ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತೆರಳುವಳು)

ಸುಧನ್ವ: (ಪರಿವರ್ಧಿನೀ)(ದಿತ್ತ) ಜನನಿ ಸೋದರಿಯ ಬೀಳ್ಗೊಂಡು ಸುಧ | ನ್ವನು ತನ್ನಯ ಮಂದಿರಕೈತರುತಿರ | ಲನಿತರೊಳಾತನ ರಾಣಿ ಪ್ರಭಾವತಿ ಕನಕದ ಪಾತ್ರೆಯೊಳು ॥

(ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪ್ರಭಾವತಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವತಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಪರಿವರ್ಧಿನೀ)(ಹಿಂದೋಳ) ಅನುಲೇಪನ ಕಸ್ತುರಿ ವೀಳ್ಯಂಗಳ | ಮಿನುಗುವ ಸಂಪಿಗೆ ಪೂಗಳಿರಿಸಿ ಕೊಂ | ಡಿನಿಯನಿಗಿದಿರಾಗುತ ಬಂದಳು ಕಾಮನ ಮದದಾನೆಯೊಲು ॥

ಪ್ರಭಾವತಿ: (ಬೇಗಡೆ-ತ್ರಿವುಡೆ)(ಹಿಂದೋಳ-ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಪ್ರಭಾವತಿ ಸೊಬಗಿನಲಿ | ರತಿಯ ಸೋಲಿಪ ರೂಪಿನತಿ ಸೊಬಗಿನಲಿ | ರತುನಾಭರಣಗಳ ದ್ಯುತಿ ಬೆಳಗುತಲಿ | ಪ್ರತಿಮದ ಗಜದಂತೆ ಗತಿಯನಿಡುತಲಿ || ಚತುರತೆಯ ನಿರಿಯುಡುಗೆಗಳ ಶೋ | ಭಿತದ ಚೆಲ್ವಿನ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾ | ಕೃತಿಯ ಫಣೆ ಕಸ್ತುರಿತಿಲಕ ಭ್ರೂ | ಲತೆಯ ಮಾನಿನಿ ಅತಿ ಹರುಷದಲಿ | ಪತಿಗೆ ಇದಿರಾಗುತಲಿ ಬಂದಳು ||

(ಪೀಠಿಕೆ ಆದಲ್ಲಿಗೆ ಸುಧನ್ನ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಜಂಜೂಟಿ-ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಆವಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣವಯ್ಯ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ರಾಜ | ರೀವಿಯಿಂದ ಪೊರಟೆಯೆಲ್ಲಿ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಸ್ಯಂದನವಡರಿಕೊಂಡು | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಬಲು ಚಂದದಿಂದ ಫೋಪುದೆಲ್ಲಿ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಎಂದಿನಂದವಲ್ಲವಿಂದು | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಮನದಿ ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳದೆ ನೀನು | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಕಾನಡ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೂತನವಾಯ್ತದನು ಕಂಡು | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಸುಮ | ಹಾತಿಶಯ ಗುಣವಂತ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಾನು | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಕೇಳ್ವೆ | ನೀನೊಲಿದು ಪೇಳ್ವುದೆನಗೆ | ಪ್ರಾಣಕಾಂತ || ಸುಧನ್ವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-1) ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ಈಗ | ನರನೊಡನೆ | ಕಲಹಕಯ್ದುವೆನು ಬೇಗ || ಸುಧನ್ವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಕಳವಳಿಸಬೇಡ ಮನದಿ | ಕುಂತಿಸುತ | ಗಳುಕುವವನಲ್ಲ ರಣದಿ || ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಕಾಂಭೋದಿ-1,2) ಕಾಂತ ಕೇಳೆನ್ನಸೊಲ್ಲ | ಪಾರ್ಥನನು | ಕಂತುಪಿತ ಬಿಡುವನಲ್ಲ || ಎಂತು

ಸುಧನ್ವ : (ಹಂಸಧ್ವನಿ-ಝಂಪೆ-2) ನರನ ಹರಿಬಕೆ ಕೃಷ್ಣನು | ಬರಲವನ | ಧುರದಿ ನಾ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನು ॥ ಗರುವವನು ಮುರಿವೆ ದಿಟವು | ಸೋಲುಗೆಲ | ವಿರಲದುವೆ ವಿಧಿಯ ಪಟವು ॥

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ತುಜಾವಂತು-1,2) ಹರಿಯ ಕರುಣದ ಕವಚವು | ಪಾಂಡವರ | ಹರಣಕೊಪ್ಪಿಹುದು ನಿಜವು ॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ ನರನ ಯುದ್ಧ | ಮುಕ್ತಿಪದ | ಕುರು ಮಾರ್ಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಹಂಸಧ್ವನಿ-ಝಂಪೆ-2) ಸೆಣಸಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರನು | ಸಾಹಸದಿ | ದಣಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುವೆನು ॥ ವನಿತೆ ತನು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಿದು | ರವಿಶಶಿಯು | ಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕ್ರೀರ್ತಿ ಬಹುದು ॥

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಆಠಾಣ-1,2) ಇದನೆಲ್ಲನರಿತೆ ನಿಜವು | ಸುತಹೀನ | ಗುದಿಸುವುದೆ ಕೈವಲ್ಯವು ॥ ಇದುವೆ ಋತುಸಮಯವೆನಗೆ | ಲಾಲಿಪುದು | ಹದಗಾಲ ಬೆಳೆಮಾಳ್ಕೆಗೆ ॥

ಗೆಲುವಹುದೊ ನಿನಗೆ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಸಂತಸದಿ ಸಾಧ್ಯನವಗೆ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಭದ್ರೆ ಹಿತವಲ್ಲ ಹಿಂದೆ | ಇಹುದು ಕೇ | ಳಾರ್ದ್ರಾ ಪ್ರವೇಶ ಮುಂದೆ || ಭದ್ರಿಸಲ್ಕುಚಿತವಾಗ | ಎನ್ನನುವು | ಪದ್ರಿಸಲು ಬೇಡವೀಗ ||

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ–2) ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನು ಇಂತು | ತುದಿಮಳೆ ವಿ | ಶಾಖೆಯೊದಗುತ್ತ ಬಂತು ॥ ನೀ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಳದಿ | ಬೀಜವನು | ಬೇಕಾಗಿ ಬಿತ್ತು ಮುದದಿ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ನಿನ್ನೊಡನೆ ದಿನ ಕಳೆಯಲು | ಪಿತನಾಜ್ಞೆ | ಯಿನ್ನು ತನಗಿಹುದು ಕೇಳು ॥ ಮುನ್ನ ಪೊರಟಿಹನು ಜನಕ | ನಾ ಪೋಗ | ದನ್ನೆಗೊದಗದು ಸೈನಿಕ ॥

ಪ್ರಭಾವತಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಬಿಡೆ ಬಿಡೆನು ಬಿಡೆನು ಈಗ | ಎನ್ನ ಕೂ | ಡೊಡಗೂಡು ಕೂಡು ಬೇಗ ॥ ನಡೆಯೆಂದು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತ | ಕಾಂತನನು | ಒಡಬಡಿಸಿದಳು ಒಪ್ಪುತ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಕಲ್ಯಾಣಿ) ಸತಿಗೆ ಷೋಡಶದ ಋತುಸಮಯಮೇಕಾದಶೀ | ವ್ರತಮಲಂಘ್ಯ ಶ್ರಾದ್ಧಂ ಇನಿತೊಂದು ದಿನಮೆ ಸಂ | ಗತಮಾದೊಡೆಂತು ಕರ್ತವ್ಯಮೆನೆ ಪೈತೃಕದ ಶೇಷಾನ್ನಮಾಘ್ರಾಣಿಸೆ || ಕೃತಭೋಜ್ಯಮಾದಪುದು ನಡುವಿರುಳ್ಗಳೆದಾ ವ | ನಿತೆಯನೊಡಗೂಡಬಹುದದರಿಂದ ಧರ್ಮಪ | ದ್ಧತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲಿವಳನಿಂದು ಮೀರುವುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದವಂ ತಿಳಿದನು ||

(ಇಬ್ಬರೂ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ತೈಯ ತಾತಾ ತಾತಯ್ಯ ತಾತಾ......, ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಹಂಸಧ್ವಜ ಕೋಪದಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಅಬ್ರ) ಸೇನಾವ್ಯೂಹಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸುತನ ಕಾಣದೆ ಕನಲ್ದಾಗಳಿಂತೆನುತಿರ್ದನು ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-2) ಹಿಂದುಳಿದನೆ ಹಿಡಿತರಿಸು ಸುತನ ಬೇಗ | ನೆಂದು ಕೋಪಿಸಿ ಭೂಪತಿ ॥ ಅಂದತಿ ಕೆಡುಕನ ರಚ್ಚೆಯ ಕಟ್ಟಿ ತಾ | ರೆಂದೆನಲಾ ಸುಮತಿ ॥

(ಇಬ್ಬರು ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ಸುಧನ್ವನನ್ನು ರಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದುತನ್ನಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಧನ್ವನನ್ನು ಎಳೆದು ತರುವುದು)

ಭಟರು : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-2) ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಕಟ್ಟಿ ತರುವಂತೆ ತಂದರು | ಉದ್ಧತ ವೀರನನು ॥ ಪೊದ್ದಿಸಲರಸನ ಪಾದಕಮಲದೊಳು | ಬಿದ್ದ ಸುಧನ್ವತಾನು ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ತತ್ತತೈ) ಎಲವೊ ಬಾಹಿರ ರಣೋತ್ಸಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂ | ದುಳಿದೆ ನೀನೇಕೆನಲು ॥ ಅಳುಕುತ್ತ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಯ್ಯಗೆ ನುಡಿದನು | ತಲೆಯ ಬಾಗಿಸುತಾಗಳು ॥

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಶಂಕರಾಭರಣ) ತಾತ ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ತರುಣಿಯು ॥ ಕಾತರಿಸಿ ನಡೆತಂದು ಸಂತತಿ | ಗಾತಿಶಯದ ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಶಂಕರಾಭರಣ) ಋತುಸಮಯವಿಂದೆನಗೆ ತನ್ನಯ | ಜೊತೆಯೊಳಿರ್ದೂ ಮೋಹದಿ || ರತಿಸುಖವ ತೋರದಿರೆ ಮುಂದಿ | ನ್ನತುಳದಿನವು ||

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಶಂಕರಾಭರಣ) ಎನುತ ತಡೆದುದರಿಂದ ನಿಂತೆನು | ಮನೆಯೊಳೀಗಾ ಕಾಂತೆಯ || ಮನದಭೀಷ್ವವ ಸಲಿಸಿ ಬರುವುದ | ಕಿನಿತು ಕೇಳು ||

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಕಂದನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ | ಲಂದು ಕ್ಷಿತಿಜ ಕನಲ್ದು ರೋಷದಿ | ಮಂದಮತಿ ಯಿವನತ್ತ ನೂಕಿರೊ ||

(ಭಟರು ಸುಧನ್ವನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ)

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ಭಾಮಿನಿ)(ತೋಡಿ-ನಿಧಾನ) ಕೃಷ್ಣದರ್ಶನವ ಹಿಂದುಳುಹಿ ತಾ ನಿರತ ಧರ್ಮವ | ಪೊಂದುವನೆ ಗಡ ಕರೆ ಪುರೋಹಿತ | ರಿಂದವರ ಬೆಸಗೊಂಬೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆನುತೆಂದ ॥

(ಪುರೋಹಿತರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ಎಂದಾಗ ಶಂಖ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತರು ಬರುತ್ತಾರೆ , ಮಂತ್ರಿಯೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ)

ಶಂಖಲಿಖಿತರು : (ಕಂದ) ಘನ ಹರುಷದೊಳವರಾಕ್ಷಣ | ಜನಪನ ಬಳಿಗೈದುಸಿರಿದರತ್ಯುತ್ಸಹದೊಳ್ ॥ (ಬಂದ ಪುರೋಹಿತರಿಬ್ಬರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ , ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ)

ಶಂಖಲಿಖಿತರು: (ದೇಶಿ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ) ಕೇಳಯ್ಯ | ಭೂಪ | ಕೇಳಯ್ಯ ॥ ಪ ॥ ಕೇಳಯ್ಯ ಭೂಪ ನಾವೆಂಬ ಮಾತ | ಆಲೋಚನೆಗಳಿನ್ನೇಕೆ ವಿಖ್ಯಾತ ॥ ಅ.ಪ ॥ ಪುತ್ರನೆಂದೆಂಬಾಸೆಯಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿರುವ | ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲದ ಭಾಷೆಯನಿಂದು ಮೆರೆವ ॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದ ಪಾತಕಕೆ | ಪಾತ್ರನಾಗದಿರು ನೀ ಪೇಳ್ವವಾವಿದಕೆ ॥

ಶಂಖ : (ದೇಶಿ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ) ಪಿಂತೆ ರುಕ್ಮಾಂಗದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು | ಎಂಥೆಂಥ ಬವರದಿ ಸತ್ಯವಾದಿಗಳು | ಭ್ರಾಂತು ಬುದ್ದಿಯ ತಾಳಿ ನೀತಿ ತಪ್ಪಿದರೆ | ಕಾಂತೆಯಾತ್ಮಜರೆಂದು ಮೊಗವ ನೋಡಿದರೆ ||

ಲಿಖಿತ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ–ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸಾವಿರವಾದರು ಮೊದಲಿನ ನುಡಿಗೆ | ನೀನದ ತಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಕಡೆಗೆ || ನಾವಿರುವವರಲ್ಲ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲಿ | ಯಾವಲ್ಲಿಗಾದರು ಪೋಪೆವಿಂದಿನಲಿ ||

ಹಂಸಧ್ವಜ: (ಶಂಕರಾಭರಣ-ರೂಪಕ)(ತೋಡಿ) ವರ ಪುರೋಹಿತರಿಂತೆನ | ಲರಸನು ಸುಮತಿಗೆ ಪೇಳಿದ | ಉರಿಯನು ಪ್ರಬಲಿಸುತೆಣ್ಣೆ ಕೊ | ಪ್ರರಿಗೆಯೊಳೀತನನು ॥

(ಸುಧನ್ವನನ್ನು ಕುದಿಯುವ ಎಣ್ಣೆಯ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅರಸನು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಭಟರು ಸುಧನ್ವನನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ , ಅದೇ ಕುದಿಯುವ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಎಂದರ್ಥ , ಸುಧನ್ವನು ಹರಿನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ , ಸುಧನ್ವನು ಶಾಂತನಾಗಿಯೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು)

ಲಿಖಿತ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಝಂಪೆ-2) ಕುಂಭಿನೀಸುರ ಲಿಖಿತ ಕಂಡು ಖತಿಗೊಳುತಗ್ಗಿ | ಸ್ತಂಭವನು ಬಲ್ಲ ನಿವನೆನುತ ಕಡು ಮಳಿದು || ಮುಂಬರಿದು ಎಳೆನೀರ್ಗಳುದಕವನು ಸುರಿಯಲುರಿ | ಯಂಬರಕೆ ಹಾಯ್ದುದೇನೆಂಬೆ ಗುಳುಗುಳಿಸಿ || (ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಲಿಖಿತನು ಒಲೆಯ ಉರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ , ಎಣ್ಣೆ ಇನ್ನೂ ಕುದಿಯಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಅಂತ ಎಳನೀರುತರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ , ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಲಿಖಿತ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಝಂಪೆ-2) ಭಿಳಿ ಭಿಟಿಲು ಭಿಟಿಲೆಂದು ಸಿಡಿದ ಹನಿಗಳು ಗಂಡ | ಸ್ಥಳವು ಸುಟ್ಟುದು ಲಿಖಿತನಳುಕಿ ತಾ ತೊಲಗೆ ||

(ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲ ಬಿಸಿ ಎಣ್ಣೆ ಸಿಡಿದು ಗಾಯವಾಗುತ್ತದೆ , ಸುಧನ್ವ ಮಾತ್ರ ಶಾಂತನಾಗಿ ಹರಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ)

ಲಿಖಿತ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಝಂಪೆ-2) ಸುಖದಿಂ ಸುಧನ್ವನಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತಲಾಗಲಾ | ಲಿಖಿತನರಿತನು ಮನದಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ || ಭಕುತನಿವನಹುದೀತನಿಂಗೆ ದ್ರೋಹವ ಗೆಯ್ದೆ | ಯುಕುತ ದೇಹಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಗೆಂದ ||

ಲಿಖಿತ : (ಝಂಪೆ-2) ಹಾರಿದನು ತಪ್ತತೈಲದೊಳಾಗ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ | ತೋರೆ ತಂಪಚ್ಯುತನ ಶರಣಸಂಗದೊಳು || ಧಾರಿಣೀಸುರ ಹಿಮದಿ ನಡುಗಿ ಭಯಗೊಂಡು ಹರಿ | ನಾರಾಯಣನ ಸ್ಮರಿಸುತಿರಲು ಸೌಖ್ಯದೊಳು ||

(ತಾನು ಸುಧನ್ವನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲಿಖಿತನು ತಾನೂ ಕೂಡಾ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ , ತಾನೂ ಕೂಡಾ ಸುಧನ್ವನೊಡನೆ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ)

ಸುಧನ್ವ : (ಚೌತಾಳ) ತ್ರಾಹಿ ಮುಕುಂದ ಗೋವಿಂದ ಚಿದಾನಂದ | ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ನಂದನಂದನ ॥ ತ್ರಾಹಿ ದುರ್ಜನಶಿಕ್ಷ ತ್ರಾಹಿ ಸಜ್ಜನರಕ್ಷ | ತ್ರಾಹಿ ಶ್ರೀಹರಿ ನಮೋ ಎಂದನು ॥ **ಮಂತ್ರಿ** : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಖ್ಯಾತನಹ ಹರಿಭಕ್ತಸಂಗವು | ಏತರತಿಶಯವಾಯ್ತೊ ಲಿಖಿತಗೆ || ಶೀತಲವದಾಯ್ತುರಿವ ಎಣ್ಣೆಯು | ಭೂತಳೇಶ ||

(ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಮಂತ್ರಿಯು ಅರಸನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಮಂತ್ರಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಜ | ನಾಳಿಯೊಡನಯ್ತಂದನಾಗ ಮ || ರಾಳಧ್ವಜನೀಕ್ಷಿಸಿದ ನೀರ್ವರ | ಮೇಳವಿಹುದು ||

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಸುತಪುರೋಹಿತರಿಬ್ಬರನು ತೆಗೆ | ಸುತ ಕುಮಾರನನಪ್ಪುತೆಂದನು ॥ ಸುತನೆ ನಿನ್ನುಳು ಹಿದನೆ ದೇವಕಿ | ಸುತನು ಇಂದು ॥

(ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಸಿ)

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ತ್ರಿವುಡೆ–1) ಆದರೊಳ್ಳಿತು ಮಗನೆ ಕೀರ್ತಿಯ | ಸಾಧಿಸಿದೆ ಲೋಕದೊಳು ನಿನಗೆಣೆ || ಯಾದ ಸಾಧುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದನು | ಮೇದಿನೀಶ ||

ಲಿಖಿತ: (ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ–ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹಂಸಕೇತನನೆ ನಿನ್ನ | ಸಂಭವನಿಂದ | ವಂಶವುದ್ಧರಿಸಿತಿನ್ನಾ ॥ ಸಂಶಯವೇನು ಬೇಡ | ಈತನು ಮುರ | ಧ್ವಂಸಿಕಿಂಕರನು ನೋಡಾ ॥

ಹಂಸಧ್ವಜ : (ಅಷ್ಟ-2)(ನಿಧಾನ) ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಭೂಪನು | ಹಿಗ್ಗುತ ಸಾ | ನಂದದಿ ವೀಳ್ಯವನು || ಕಂದನಿಗೀಯಲಾಗ | ಸನ್ನಹವಾಗಿ | ಬಂದನು ರಣಕೆ ಬೇಗ ||

(ಸುಧನ್ವನಿಗೆ ವೀಳ್ಯಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ , ಸುಧನ್ವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

ಸುಧನ್ವ: (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ವರ ಸುಧನ್ವನು ಪಿತನಿಗೆರಗಿ ಪರಕೆಯ ಗೊಂಡು | ಗುರು ಶಂಖಲಿಖಿತರಿಗೆ ಮಣಿದು ವಂದನೆ ಗೈದು | ಹರುಷದಿಂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಕೈಗೊಂಡು ತ್ವರಿತದಿಂ ರಥವೇರಿ ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥

(ತೈದ ತೈದ ತೈದ.....ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹೋಗಿ ಬಂದು)

ಸುಧನ್ವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಸುತ್ತ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮಂ ರಚಿಸಿ ನಡುವೆ ನರ | ನುತ್ತಮ ತುರಂಗಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಳಗಕೆ ಭಟ | ರೊತ್ತಾಗಿ ನಿಂದರರಿವೀರರಂ ಬರಪೇಳೇನುತ್ತರಸನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ॥

(ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ , ಸುಧನ್ವ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನ , ವೃಷಕೇತು , ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರ ಆಗಮನ)

ಅರ್ಜುನ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಕಲ್ಯಾಣಿ) ಇತ್ತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಚರರಯ್ತಂದು ನುಡಿದರೀ | ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಳಿಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂ ಕರೆದು | ಮತ್ತೆ ಬಂದುದು ವಿಘ್ನಮಿದಕಿನ್ನುಪಾಯವೇನೆಂದೊಡವನಿಂತೆಂದನು ॥

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಅಷ್ಟ)(ತೋಡಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಇಂದುಕುಲಜ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ಇನಿತ್ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ || ಬಂದುದ ನಾ ನೋಡಿಕೊಂಬೆ | ಬಣಗು ನೃಪರೊಳ್ಮುಂತೆ || ನಿನ್ನ ಕಳುಹಿಸುವಾಗಲೆ | ನೀರಜಾಕ್ಷ ತಾನೊಲಿದು || ಎನ್ನನಟ್ಟಿದನಲ್ಲಾ ಈ | ಯಜ್ಞಾಶ್ವದಾರೈಕೆಗೆ ||

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ತೋಡಿ–ಏಕ,ಕೋರೆ) ಪನ್ನಗಾರಿಯಾನನಿತ್ತ | ಪ್ಪಣೆಯ ಹಿಂಗದೆ ತಾನು ॥ ಮನ್ನಿಪನಲ್ಲದೆ ಮನದೊ | ಳನ್ಯವೆಣಿಸಬಹುದೆ ॥ ಅಮಿತ ವಿಕ್ರಮದಿ ಬಂದ | ಅಖಿಳ ವೈರಿಬಲವನ್ನು ॥ ಸಮರಭೂಮಿಗೌತಣವ | ಸಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆ ನೋಡೀಗ ॥

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ತತ್ತತೈ) ನಿಮಿಷದೊಳ್ವಾಜಿಯ ತಂದು ನಿ | ನ್ನಡಿಯೊಳೊಪ್ಪಿಸುವೆನು ॥ ಗಮಕದಿ ನಿಂತು ನೋಡೆನ್ನ | ಅಗಣಿತ ಪರಾಕ್ರಮವೀಗ ॥ **ವೃಷಕೇತು** : (ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-2) ತಾತ ಚಿತ್ತ್ರಸು ಗೋಷ್ಪದಜಲಕ್ಹರಿಗೋಲ | ದ್ಯಾತಕಿಂದಿನಲಿ ತನ್ನ ॥ ಜಾತನಾನಿರಲು ಸೇನೆಯ ನೋಯಿಸುವುದಿದು | ನೀತವೆ ಪೇಳು ಜೀಯ ॥

ವೃಷಕೇತು : (ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ-2) ಇವರೆಲ್ಲರನು ತೆಗೆಸೆನಗಪ್ಪಣೆಯ ನೀಡಾ | ಹವದೊಳು ಪರಬಲವ ॥ ಸವರಿಸಿ ತುರಗವ ತಹೆನಲ್ಲದಿರೆ ಕರ್ಣ | ಕುವರನೆ ತಾನೆಂದನು ॥

ವೃಷಕೇತು : (ತತ್ತತ್ಯೆ) ಎನುತರ್ಜುನನೊಳಪ್ಪಣೆಯಗೊಂಡು ವೃಷಕೇತು | ಘನವರೂಥವನಡರಿ ॥ ಮುನಿದು ಪೇರಡವಿಗೈದುವ ದಾವಾಗ್ನಿಯವೊಲು | ಕನಲ್ದರಿಬಲವ ಪೊಕ್ಕ ॥

(ಅರ್ಜುನನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ತೈದ ತೈದ ತೈದ.....ವೃಷಕೇತು ಮತ್ತು ಸುಧನ್ನ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ವೃಷಕೇತು : (ಮಟ್ಟೆ) ಸೂರ್ಯಸುತನ ಸುತನು ರಥವ | ನೇರಿ ತವಕದಿಂದ ಬರುವ || ಕ್ರೂರತನವನಾ ಸುಧನ್ವನು ||

ಸುಧನ್ವ : (ಮಟ್ಟೆ) ದೂರದಿಂದ ಕಂಡು ಪೃಥೆಯ | ಕುವರನೀತನಲ್ಲವೆನುತ || ವೀರನೀತನಾರುಯೆನ್ನುತ || (ಯಾರು ನೀನು ಎಂದು ಸುಧನ್ವನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವೃಷಕೇತುವು ಮೊದಲು ನೀನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ)

ಸುಧನ್ವ : (ಮಟ್ಟೆ) ಚಂಪಕಾಪುರಾಧಿಪತಿ ನಿ \mid ಶ್ಯಂಕ ಹಂಸಧ್ವಜಕುಮಾರ \parallel ನಾಂ ಪೆಸರು ಸುಧನ್ವನೆನ್ನುತ \parallel

ವೃಷಕೇತು : (ಮಟ್ಟೆ) ಅಳುಕದಹಿತರೊಡನೆ ಕಾದಿ | ಗೆಲಿದು ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ || ಕುಲದ ಬೆಡಗನುಸಿರೆ ಕೇಳ್ವೆಯಾ || (ವೃಷಕೇತುವು ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದಾಗ)

ಸುಧನ್ವ : (ಮಟ್ಟೆ) ಬಿಡೆವು ನಾವಿನ್ನ ಶ್ವವನ್ನು | ಕೆಡುವ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಸುತನು || ಬಡಿದು ರಣದಿ ಬೀಳಹೊಯ್ದೆನು || (ಯುದ್ಧ , ವೃಷಕೇತುವು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಕನಕರಥವೇರಿ ಕಾರ್ಮಕವನೊದರಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯು | ಮ್ನನು ನಡೆಯಲಾಹವಕೆ ||

ಸುಧನ್ವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ನಿಧಾನ) ಕೇತನದ ಕುರುಪಿಂದವಂ ಕೃಷ್ಣಸುತನೆಂದರಿತು ಇದಿರಾದನತಿ ತವಕದಿ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ-2) ಕಲಿ ಸುಧನ್ವ ಕಡುಗಿ ರಥವ | ನಿಲಿಸಿ ಶರವ ತೂಗುತೆಂದ ॥ ನೆಲೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಿನ್ನ ಬಾಣ | ಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ॥ ಬಳಲ್ವರಲ್ಲದೆ ಭಾರಿಭುಜದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ವೀರರ್ ನಿನಗೆ ॥ ಅಳುಕರ್ ನೋಡೆನುತ್ತ ಸುರಿದ | ಬಲು ಶರಂಗಳ ॥

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ–2) ಶರಗಳಿಂದ ಶರಗಳನ್ನು | ತರಿವುತೆಂದನೆಲವೊಗಲ್ದ ॥ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿ ಗಳನು ತನ್ನ | ಉರುತರಾಸ್ತ್ರದಿ ॥ ಬೆರಸುತೊಂದುಗೊಳಿಪೆ ಕೇಳ್ಸಂ | ಗರದೊಳಿದಿರಾಂತವರ ಸುರರ ॥ ಪುರಿಗಟ್ಟುವೆ ನೋಡೆನುತ ಸುರಿದ | ಸರಳಸಾರವ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ-2) ಪರಮ ಭಾಗವತರು ನಾವು | ಸುರರ ಹಂಗಿಲ್ಲೆಮಗೆ ನೀನು || ಸುರತನುವನು ಶಿವನ ಫಣೆಗ | ಣ್ಣುರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ || ಮರಳಿ ಮನುಜನಾದೆ ನಿನ್ನ | ಸುರರ ಕೂಡಿಸುವೆನುಯೆಂದು || ಸರಳ ಕಡಿದು ಸುರಿದನಮಿತ | ಶರದ ಮಳೆಗಳ ||

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ-2) ಫಡಫಡೆನುತಸ್ತ್ರಗಳ ಕಡಿದು | ನುಡಿದನೆಲೊ ಪರೋಪಕಾರ || ಕೊಡಲ ನಿತ್ತ ಶಿವನ ಗಿರಿಜೆ | ಯೊಡಗೂಡಿಸಿದೆನು || ಮೃಡತಪಾರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರ | ಪಡೆದೆ ನಿನ್ನ ತರಿದು ಪೆಸರ | ಪಡೆವೆನೆಂದು ಸುರಿದನಾಗ | ನಿಡು ಸರಳ್ಗಳ ||

(ಯುದ್ದ , ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಕಾರಣವ ಕಲಿಯೌವನಾಶ್ವಾದಿಗಳು ಕಂಡು | ತೇರನಡರುತ್ತಲಾಹವಕಯ್ದಲನುವಾಗ | ಲಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲವೆನುತವರ ನಿಲಿಸುತರ್ಜುನ ತಾನೆ ಪೊರಟ ರಣಕೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ತತ್ತತೈ) ಸಡಗರದಮಿತ ಸಂಭ್ರಮದಿ ವರೂಥವ | ನಡೆಸುತುತ್ಸಾಹದಿಂದ || (ಅರ್ಜುನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ತೈದ ತೈದ ತೈದ.... , ಸುಧನ್ವ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾನೆ , ಅರ್ಜುನನನ್ನು ತಡೆದು)

ಸುಧನ್ನ : (ತತ್ತತ್ಮೆ)(ಅಥವಾ ಏಕ) ತಡೆದು ಸುಧನ್ವನಿದಿರು ನಿಲಿಸೆ ಕಂಡು | ನುಡಿಸಿದನರ್ಜುನನ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಮೋಹನ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸೃಷ್ಟಿಗರ್ಜುನನೆಂಬವನೆ ನೀನು ನಿನ್ನಶ್ವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಹೆವು ನಾವು || ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪೆಯೊ ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಿಂಕವೊ | ತಟ್ಟನೆ ಪೇಳೆಂದನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ತೋಡಿ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹುಡುಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಬೆಡಗಿನ ನುಡಿಯ ಕ | ಟ್ವಿಡು ನಮ್ಮ ಹಯವ ಬಿಡು ॥ ಪಡೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೆರಳು ನಿನ್ನ | ಒಡಗೊಂಬೆ ಧನವ ಕೊಡು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತೋಡಿ-ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮೂಢನೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ರೂಢಿಯ ಭಟನೆಂದು | ಆಡುತಿಹರು ಕೆಲರು ॥ ಮಾಡದೆ ಯುದ್ದವ ಹಯವನು ದ್ರವ್ಯವ | ಬೇಡುವ ದ್ವಿಜನೆ ನೀನು ॥

ಅರ್ಜುನ : (ತೋಡಿ-ಅಷ್ಟ) ಭೂತಳದಲಿ ಸಾರಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಿದು ರಾಜ | ನೀತಿಯ ಧರ್ಮವಿದು ॥ ನೀ ತರಳನು ನಿನ್ನೊಳೊಲ್ಲೆ ರಣವ ನಿನ್ನ | ತಾತನ ಕರೆಸಿಕೊಡು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತತ್ತತೈ) ರನ್ನದುಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಲರಿಯದೆ ಮೇರು | ವನ್ನು ಬಯಸುವಂದದಿ ॥ ಎನ್ನೊಳು ಸೆಣಸಿ ಜಯಿಸದೆ ಪಿತನನು ಕರೆ | ಸೆನ್ನುವರೇ ಧುರದಿ ॥

ಅರ್ಜುನ : (ತತ್ತತ್ಶೆ) ಎಳೆಯವ ನಿನ್ನನು ಕೊಲಲನುಚಿತವೆಂದು | ತಿಳುಹಿದೆ ಧರ್ಮವನು || ಕೊಳುಗುಳದಲಿ ಸಾವ ಛಲವುಳ್ಳಡದು ಪುಣ್ಯ | ಫಲವೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆದು)

ಸುಧನ್ವ: (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ)(ಚುರುಕು) ಕ್ರೂರತ್ವದಿ ನರನೆಸೆದಿಹ ಕೂರಂಬುಗಳನು ಕಡಿಯುತ | ತೂರುತ ಶರಗಳ ಕುಂತಿಕುಮಾರನೊಳಿಂತೆಂದ ||

ಸುಧನ್ವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ)(ನಿಧಾನ) ಮಾರಮಣನ ಕರೆಸಿಕೊ ಹುಲು ಸಾರಥಿಯಿಂದಲಿ ಬರಿದೇ | ಹೋರಲುಬೇಡೆನುತಸ್ತ್ರವ ಹೇರಿದನಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥

ಅರ್ಜುನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಚ್ಚೆ)(ಚುರುಕು) ಹುಲು ಭೂಪನ ಹುಡುಗನೆ ನಿನ್ನಳುಕಿಸುವರೆ ಹರಿಯೇತಕೆ | ಬಲುಹುಳ್ಳಡೆ ತಡೆಗಡೆ ಕೇಳಲೊ ಎನುತಸ್ತ್ರಗಳ ||

(ಪುನಹ ಯುದ್ದ , ಪುನಹ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆದು)

ಅರ್ಜುನ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-1)(ಪುನ್ನಾಗತೋಡಿ) ಭೂಪಾಲತನುಜ ಸುಧನ್ವನೆ | ಕೇ | ಳಾಪೇಕ್ಷಿಸುವೆ ಯುದ್ಧ ಸುಮ್ಮನೆ | ತಾಪಿನಾಕಿಯು ಬಂದಡೊಮ್ಮೆಗೆ | ನಿಲ | ಲಾಪನೆಯೆನ್ನಯ ಮುಳಿಸಿಗೆ ||

ಅರ್ಜುನ: (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-1)(ಪುನ್ನಾಗತೋಡಿ) ನೀನಪ್ರಬುದ್ಧನು ಜಗದೊಳು | ದೈತ್ಯ | ಮಾನವರೊಳಗೆನ್ನ ಹಗೆಯೊಳು || ಹಾನಿಯಾಗದೆ ಬದುಕಿದರಾರು | ಸು | ಮ್ಮಾನದ ವಿಕ್ರಮಗಳ ತೋರು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-1)(ತುಜಾವಂತು) ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳೇನಾದ | ರೆಂದು | ಕಾಣದೆ ಪೋದೆಯ ನೀನದ | ತ್ರಾಣವ ತೋರ್ಪೆ ನಾ ನಿನಗೆಂದು | ಪೊಸ | ಸಾಣೆಯ ಕೋಲ್ಗರೆದನು ನಿಂದು ||

ಸುಧನ್ವ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಸೂತನ ಬಲ್ಮೆಯಿಂ ಕೌರವ | ರುರು | ಚಾರುರಂಗವ ಗೆಲ್ದ ಗೌರವ ॥ ಭೂತ ನೀನಾದೆಯದಲ್ಲದೆ | ನಿನ್ನ | ಮಾತಾಡಿಸುವರಾರಿನ್ನಿಲ್ಲದೆ ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತತ್ತತ್ಕೆ) ಸರ್ರನೆ ಸೆಳೆದೊಂದು ಬಾಣವ | ಬಿಡೆ | ಬಿರ್ರನೆ ಪೋಗಿ ವರೂಥವ | ಧಿರ್ರನೆ ಬುಗುರಿಯ ತೆರದೊಳು | ಗಾಲಿ | ಚಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿತಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||

(ಪುನಹ ಯುದ್ಧ , ಪುನಹ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆದು)

ಅರ್ಜುನ : (ವಾರ್ಧಕ-ತೋಡಿ) ನೀ ತರಳನಕಟ ಬರಿದೇತಕಳಿದಪೆ ನಿನ್ನ | ತಾತನಂ ಬರಹೇಳು ಘಾತಿಸುವರಲ್ಲ ನ | ಮ್ಮೀ ತುರಂಗಮವ ಬಿಡು ಧಾತುಗೆಡಬೇಡೆನುತಲಾತನಂ ನರನೆಚ್ಚನು ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಭಾಮಿನಿ-ಬಿಲಹರಿ) ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಕೇಳು ನಿನ್ನಲಿ | ಹಲಬರಿರ್ದಡದೇನು ಕೃಷ್ಣನ | ಲಲಿತ ಸಾರಥ್ಯಂ ಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಮರಮಧ್ಯದೊಳು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ಭಾಮಿನಿ-ಬಿಲಹರಿ)(ಅಬ್ರ) ಹುಲು ಪರಾಕ್ರಮಿ ಸೂತನಿಂದಲಿ | ಗೆಲವಹುದೆ ನೀ ಮರುಳೆಲಾ ಬರಿ | ದಲಸದಿರು ನಡೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ॥

(ಪುನಹ ಯುದ್ದ , ಅರ್ಜುನ ಸೋಲುವನು , ಸುಧನ್ವನು ನಿಂದಿಸುವನು)

ಸುಧನ್ವ: (ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ-ಮಚ್ಚೆ)(ಖಮಾಚ್-ರೂಪಕ) ಭಲಾ ವೀರನೇ | ನೋಳ್ಪುದೇನು ಧೀರನೆ || ಕಿರೀಟಿ | ಭಲಾ ಧೀರನೆ || ಪ || ಭಲ ಭಲರೆ ಶೂರನೆ | ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚೆದೆ || ಭಲಾ ವೀರನೆ || ಅ.ಪ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಜಂಜೂಟಿ-ರೂಪಕ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಶಿವನ ಕೂಡೆ ಸೆಣಸಿದಂಥ | ಹವಣವೆಲ್ಲಿದೆ | ದಾ | ನವ ನಿವಾತ ಕವಚರ್ಗೆಲಿದ | ಶೌರ್ಯಮೆಲ್ಲಿದೆ || ಭಲಾ || ಕೌರವಾದಿ ಸುಭಟರನ್ನು | ಸವರಿ ರಣದೊಳು || ನೀ | ಸೈರಿಸಿರ್ದ ಪೌರುಷಂಗಳ್ಯಾತಕೆನ್ನೊಳು || ಭಲಾ || ಬರಿದೆ ಬಳಲಬೇಡ ಸಾಕು | ಕರೆಸು ಕೃಷ್ಣನ || ಮುಂ | ದಿರದೆ ನಿನ್ನಯ ಪರಾ | ಕ್ರಮವ ತೋರ್ ಭಲಾ || ಭಲಾ ||

(ಸುಧನ್ವನು ತರಳಿದ ಬಳಿಕ ಅರ್ಜುನನು ದುಃಖಿಸುವನು)

ಅರ್ಜುನ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ರೂಪಕ)(ಆನಂದಭೈರವಿ) ವ್ಯಥಿಸಿ ಸೂತನಳಿಯೆ ಸಾ | ರಥಿಕೆಯನ್ನು ತಾನೆ ಗೈದು | ಪ್ರತುಳ ಬಲ ಕಿರೀಟಿ ಮಹಾ | ರಥದಿ ಗಜರುತ ॥ ಪ್ರತುಳ ಬಲ ಕಿರೀಟಿ ಮಹಾ | ರಥದಿ ಗಜರುತೆಂದನಿವನ | ಮಥಿಸದಿರಲು ವ್ಯರ್ಥವೆನ್ನ | ಪೃಥೆಯು ಪಡೆದುದು | ಎನ್ನ | ಪೃಥೆಯು ಪಡೆದುದು ॥

ಅರ್ಜುನ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ರೂಪಕ)(ಶಿವರಂಜಿನಿ) ನೆಲಕೆ ಭಾರವಾಗಿ ಇಂದು | ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ನೃಪರ | ವಿಲಸತ್ಕೀರ್ತಿಯೆನ್ನ ಕಡೆಯಿಂ | ಮಲಿನವಾಯಿತೆ || ವಿಲಸತ್ಕೀರ್ತಿಯೆನ್ನ ಕಡೆಯಿಂ | ಮಲಿನವಾಯ್ತೆ ಶಿವ ಶಿವಿನ್ನು | ಸುಲಲಿತಾಶ್ವಮೇಧ ಕೆಡುವ | ಕೆಲಸವಾಯಿತೆ | ಕೆಡುವ | ಕೆಲಸವಾಯಿತೆ ||

ಅರ್ಜುನ: (ಮೇಹನ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ದೇವ ಕೃಷ್ಣ ನೀನು ನಮ್ಮ | ಭಾವನೆಂದು ನಂಬಿ ಜಗದಿ | ಕೋವಿದಶ್ವವನ್ನು ಪಿಡಿದು | ಜೀವಿಸಿದೆವಲೈ || ಕೋವಿದಶ್ವವನ್ನು ಪಿಡಿದು | ಜೀವಿಸಿದೆವಲಯ್ಯ ಮುಂದಿ | ನ್ನೀ ವಿರೋಧಿಯೊಡನೆ ಕಾದ | ಲಾವ ಪರಿಯೊಳು | ಕಾದ | ಆವ ಪರಿಯೊಳು ||

(ಕೃಷ್ಣಾ ಕಾಪಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅರ್ಜುನನು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆದಿ)(ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಂದ ತಕ್ಷಣದೊಳಲ್ಲಿಗೆ । ಗೋವಿಂದನೊಲಿದು । ಬಂದ ತಕ್ಷಣದೊಳಲ್ಲಿಗೆ ॥ ಪ ॥ ಸಂಗರದೊಳು ನೆರೆದಿರುತಿಹ ಸರ್ವರ । ಕಂಗಳಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗುವ ತೆರದಿಂ ॥ ತುಂಗ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಾರ್ಥನ ರಥದೊಳು । ಹಿಂಗದೆ ಮಂಡಿಸಲೆನುತ ವಿನೋದದಿ ॥

(ಪೀಠಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಅರ್ಜುನ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನು , ಅರ್ಜುನನು ವಂದಿಸುವನು)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಮೋಹನ) ಬಳಿಕ ಚರಣಕೆ ಮಣಿದ ಪಾರ್ಥನ | ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪುತಲೆ ತಾ ರಥ | ದೊಳಗೆ ಕುಳಿತಶ್ವಗಳ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡನಾ ಹರಿಯು ||

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಧನ್ವನು ಬರುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ)

ಸುಧನ್ವ: (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಆರಭಿ) ಇನಿತು ನೋಡುತಲಾಗ ಭೂಪನ | ತನ್ನುಂತರದೊಳ್ ನಿತ್ಯದಿ ॥ ನೆನೆವ ಮೂರ್ತಿಯು ನರನ ರಥದೊಳು | ಮಿನುಗುತಿಹುದ ॥

ಸುಧನ್ವ: (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಕಂಡು ಪುಳಕೋತ್ಸವದ ಹರುಷದಿ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದುರೆ ನಮಿಸಿ ತನ್ನಯ || ಗಂಡುತನಕಿದು ಸಾಕು ತಾ ಕ್ಯೆ | ಕೊಂಡ ಕೆಲಸ ||

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಆಯಿತಿನ್ನೇನೆನುತ ಕರದೊಳು | ಸಾಯಕವ ತಿರುಹತ್ತ ಮುಂದಿಹ ॥ ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ನುತಿಸುತಿರ್ದನು | ಬಾಯೊಳಂದು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ಕಂದ)(ಸಾವೇರಿ) ಘೋರತ್ರಯತಾಪದ ಸಂ | ಸಾರವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಾಮದಿ ತಡೆಯದೆ ದುರಿ ॥ ತಾರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ | ಸೂರೆಯ ಕೊಂಬೆನೆನುತ್ತಚ್ಯುತಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಸಾವೇರಿ) ಎಂದನಾಗ ಸುಧನ್ವ ಶ್ರೀಗೋ | ವಿಂದ ಲಾಲಿಸು ಸತತ ಕುಂತೀ || ನಂದನರ ಪಾಲಿಸುವೆಯಪಜಯ | ಪೊಂದಗೊಡದೆ ||

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1)(ಸಾವೇರಿ) ಜಯವ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪಾಲಿಸುವೆ ನಿ | ರ್ಣಯವ ಬಲ್ಲೆನು ದೇವ ಕೇಳ್ ಪ್ರತಿ || ಜ್ಞೆಯನು ಮಾಡಲಿಯೆನಲು ಕೇಳ್ಗಾ | ವಿಜಯ ನುಡಿದ ||

ಅರ್ಜುನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎಲವೊ ನಿನ್ನನು ಮೂರು ಬಾಣದಿ | ಕೊಲಲರಿಯದಾನುಳಿದೆನಾದರೆ | ಇಳೆಯೊಳತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷರ ಗತಿಗಾ | ನಿಳಿವೆನೆಂದ ||

ಸುಧನ್ವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಇತ್ತ ಕೇಳಲೊ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಸು | ವಸ್ತ್ರ ಮೂರರ ನಡುವೆ ನಾನದ ॥ ಕತ್ತರಿಸದಿರೆ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಭಕ್ತನಲ್ಲ ॥

(ಸುಧನ್ವ-ಪಾರ್ಥರು ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆದು)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಎನಲು ಹರಿ ಕೋಪಿಸಿದ ನೀನೆ | ನ್ನನು ನುಡಿಸದಾಡಿದೆಯ ಭಾಷೆಯ ॥ ಮಣಿವನಲ್ಲಿವ ನಾರ್ಗೆನಲು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಮತವರಿಯದುಭ್ರಮಿಸಿ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯು ಜಯ | ದ್ರಥನ ಕಥೆ ಬಂದೊದಗಿತಲ್ಲ ಅತಿ ಸತ್ಯಸಂಧ ಸೂನೃತ ಸಾಹಸಿಗನೀತ | ಮಥಿಸುವಡೆ ದಾರಿಗಳವಲ್ಲ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ವೀರವೈಷ್ಣವನಿವನು ನಿನ್ನಿಂದಲೆನಗೀತ | ಸಾರಸದ್ಭಕ್ತನಾಗಿಹನು ॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದೆ ನೀನು ಕೆಡಿಸಿದೆಯಕಟವಿನ್ನು | ಸೈರಿಸಲದೆಂತು ಕೇಳ್ ನಾನು ॥

ಸುಧನ್ವ: (ಸಾವೇರಿ-ರೂಪಕ) ತಿಳಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತದು | ಮ್ಮಳಿಕೆಯ ನಿಜದೊಲವ | ನ್ನಳಿವುದು ಕಾಯವು ಜಗದೊಳ | ದುಳಿವುವು ಕೀರ್ತಿಗಳು || ಶ್ರೀಲೋಲನೆ ಕೇಳ್ ಪಾಂಡವ | ಪಾಲಕನೆಂಬೀ ಬಿರುದನು || ಮೂರ್ಲೋಕದಿ ಪಡೆದಿಹೆ ಇ | ನ್ಯಾಲೋಚಿಸಲೇಕೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಚ್ಚೆ) ಅರಸ ಕೇಳರ್ಜುನನು ರೋಷ | ಭರಿತನಾಗಿ ಶರವ ಪೂಡು ॥ ತಿರಲು ಕೃಷ್ಣ ಮುನ್ನ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ ॥

(ಪಾರ್ಥನು ಒಂದನೇ ಬಾಣ ಬಿಡಲು ಅನುವಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆದು)

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಚ್ಚೆ) ಧರಿಸಿ ಗೋಕುಲವನು ಕಾಯ್ದ | ಭರಿತ ಪುಣ್ಯವೀಯೆ ಪಾರ್ಥ | ಭರದಿ ಸೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನಾ ಸುಧನ್ವನಿದಿರಿಗೆ ||

(ಕೃಷ್ಣನು ಗೋವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಈಯುವನು)

ಸುಧನ್ವ : (ಮಟ್ಟೆ) ಇತ್ತ ದೇವ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ | ಸತ್ತ್ವವೀಗಲೆಸೆವ ಶರವ || ಕತ್ತರಿಸದಿರಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಲ್ಲೆಂದು || (ತೈದತೈದತೈದ.... ಪಾರ್ಥನ ಒಂದನೇ ಬಾಣವನ್ನು ಸುಧನ್ವ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಮಟ್ಟೆ) ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಣೆಯ ಕಾ | ಣುತ್ತಲಿವನ ಬಲದಿ ಕಹಳೆ || ಮೊತ್ತ ಸೂಳವಿಸಿದವಾಗ ಲರ್ತಿಯಿಂದಲಿ|| (ಪಾರ್ಥನು ಎರಡನೇ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆದು)

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಟ್ಟೆ) ಬಳಿಕಲೊಂದು ಶರವ ಪೂಡ | ಲೊಲಿದು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ || ದೊಳಗೆ ಗಳಿಸಿದತುಳ ಪುಣ್ಯ ಬಲುಹನೀಯಲು ||

(ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಅತುಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಈಯುವನು)

ಸುಧನ್ವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ನಿಧಾನ) ಈಗಲರ್ಜುನನ ಬಾಣಕೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಮಂ | ನೀಗಿದೆಯೆಲಾ ದೇವ ನೋಡು ಬಹ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕತ್ತರಿಸದಿರ್ದಡೆ ||

ಸುಧನ್ವ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಭೋಗದೊಳರುಂಧತಿಯ ಕೂಡಿಹ ವಸಿಷ್ಠನಂ | ಪೋಗಿ ಕೊಂದವನ ದುರ್ಗತಿಗೆ ತಾನಿಳಿವೆನೆನು ||

(ತೈದತೈದತೈದ.... ಪಾರ್ಥನ ಎರಡನೇ ಬಾಣವನ್ನು ಸುಧನ್ವ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಮಟ್ಟೆ) ಸಂದುದರದು ಶರವು ಉಳಿದು | ದೊಂದು ಶರದಿ ರಿಪುವ ಕೊಲುವೆ ॥ ನೆಂದು ಪಾರ್ಥ ಕಣೆಯ ಪೂಡಲಂದು ಕೃಷ್ಣನು ॥

(ಪಾರ್ಥನು ಮೂರನೇ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆದು)

(ರಾಮಾವತಾರದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತು ಬಾಣದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ , ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಹ ತಾನೇ ಇರುವನು)

ಸುಧನ್ವ: (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಖಂಡವಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯವನು | ಸೂರೆ | ಗೊಂಡವ ನಾನೋ ನರನೋ ॥ ಕೊಂಡಾಡದಿರೈ ಬರಿದೆ | ಉ | ದ್ದಂಡ ಶರವ ಬಿಡಿಸಿರದೆ ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಅಂಬಿದ ಕಡಿಯದಿರೆನ್ನ | ಸುತ | ನೆಂಬಳೆ ಮಾತೆಯು ತನ್ನ || ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಸತಿ ಗಂಡ | ನೆಂದು | ನಂಬುವಳೇನು ಪ್ರಚಂಡ ||

ಸುಧನ್ವ: (ಭೈರವಿ–ಏಕ) ಕ್ಷೇತ್ರೋಪವಾಸದೊಳಿರ್ದು | ಶಿವ | ರಾತ್ರಿಯ ದಿನದೊಳು ನಿಂದು ॥ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನವ ನರಿತು | ತ್ರೈ | ನೇತ್ರ ವಿಶ್ವೇಶನ ಕುರಿತು ॥

ಸುಧನ್ವ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಬಿಡದರ್ಚಿಸುವನನೆದ್ದು | ತಡೆ | ದೆಡಗಾಲಿನೊಳುರೆವೊದ್ದು || ಕೆಡಹಿದವನ ಗತಿ ಪೊಂದು | ವೆನು | ಕಡಿಯದಿರ್ದಡೆ ಸರಳಿಂದು ||

(ತೈದತೈದತೈದ.... ಪಾರ್ಥನ ಮೂರನೇ ಬಾಣವನ್ನು ಸುಧನ್ನ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ , ಆದರೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಅರ್ಧವು ಸುಧನ್ನನ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಜಲಜಲೋಚನ ವಿಷ್ಣು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಿಲಯ ನಾರಾಯಣಯೆನುತ ನಭ । ದೊಳಗೆ ಹರಿನಾಮಾ ವಳಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಾ ತಲೆಯು ॥ ಪೊಳೆವ ರಾಕೇಂದುವಿನ ಕಾಂತಿಯ । ಲಿಳಿದುದಿಳೆಗಚ್ಯುತನ ಶ್ರೀ ಪದ । ನಳಿನ ದೆಡೆಯಲಿ ಬಿದ್ದುದೆಲೆ ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಝಂಪೆ-2) ನೋಡಿದನು ಶಿರವ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಫಣೆಗೆ ಫಣೆ | ಜೋಡಿಸಿದನೇನ್ ಸುಕೃತ ಮಾಡಿದನೊ ಜಗದಿ || ಕೂಡಲಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ರೂಢಿಯಲಿ ಬೆಳಗುತ ಸ | ಗಾಢದಿಂದಯ್ದಿದನು ಪ್ರೌಢ ಸದ್ಗತಿಗೆ ||

* * * *